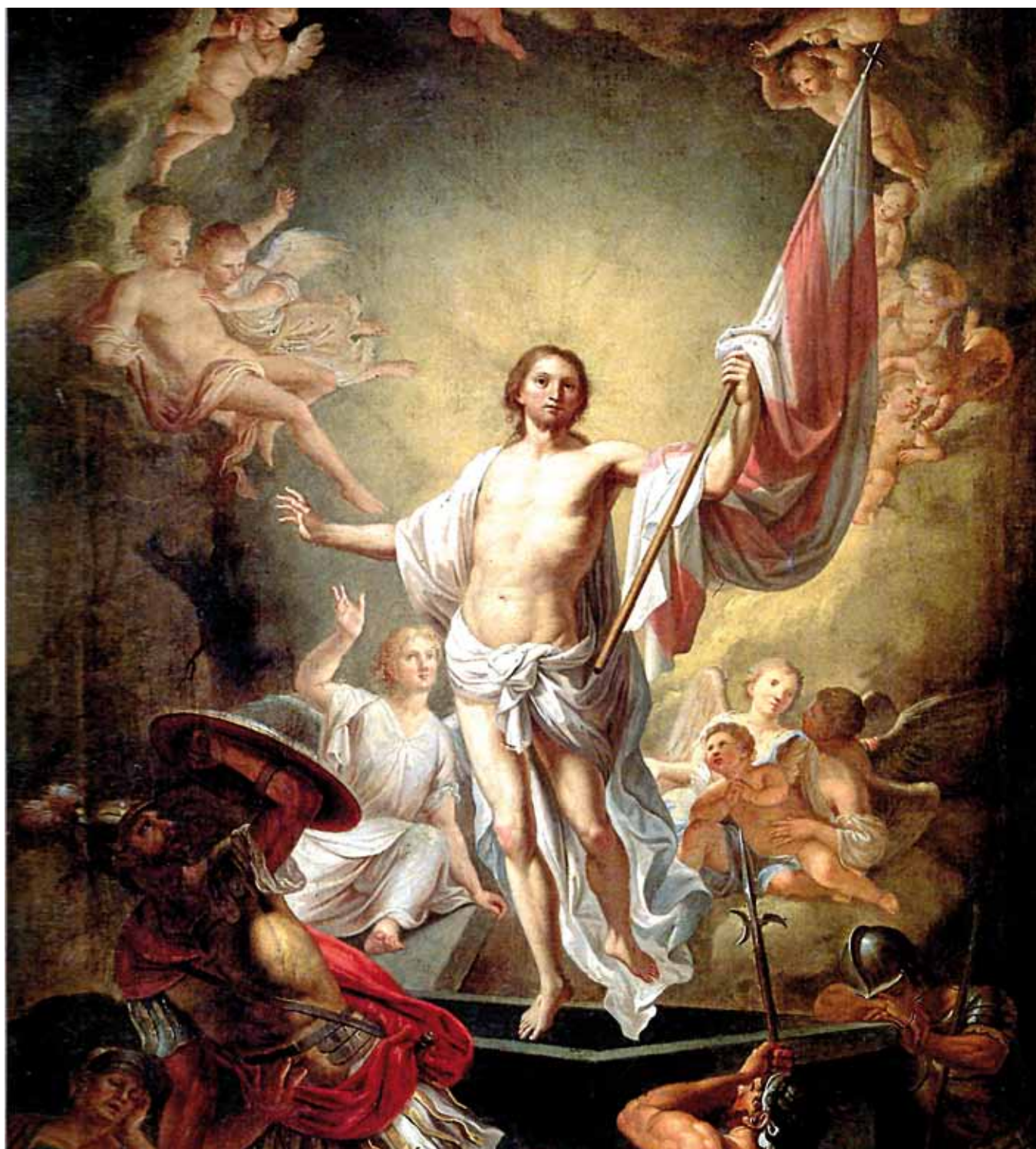

PARAFIA NA SADACH

NR 40 • WIELKI TYDZIEŃ • WIELKANOC 2016 • JUBILEUSZ MIŁOSIERDZIA • ŚLUBY JASNOGÓRSKIE •
• ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY • UROCZYSTOŚĆ NAJŚW. SERCA JEZUSA •
• PARAFIA ŚW. JANA KANTEGO • WARSZAWA •

Nakład 1000 egz. ISSN 1895-653X

Zmartwychwstanie – malowidło przypisywane Antoniowi Longo – XVIII w.

**Tryptyk
świąteczno
– poetycki
dla
dorosłych
i dzieci**

*Boże zmartwychwstały,
udziel nam swej chwały,
wszystkim święto daj
w hiacyntach, w dzwonkach*

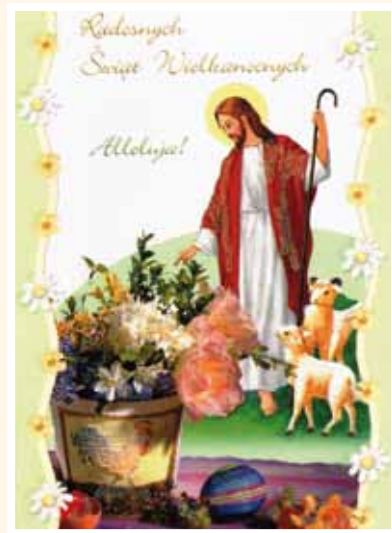
K. I. Gałczyński

*Święcone jajeczko,
Śliczna malowanka!
Śpiewam sobie, skaczę sobie
Od samego ranka.*

M. Konopnicka

*Przez Twe wielkie Zmartwychwstanie
żywił wszelki budzisz, Panie,
Budzisz ze snu, żywot dajesz,
w wszelkim bycie zmartwychwstajesz.*

S. Wyspiański

ŚWIĘTA I UROCZYSTOŚCI W NASZEJ PARAFII

21 marca – 31 sierpnia 2016

Święte Triduum Paschalne

24 marca – Wielki Czwartek.

Msza św. Wieczery Pańskiej o godz. 18.30.

25 marca – Wielki Piątek.

Liturgia Męki Pańskiej o godz. 18.00.
Adoracja Pana Jezusa w Ciemnicy od godz. 6.30 do 18.00.

26 marca – Wielka Sobota.

Liturgia Wigilii Paschalnej o godz. 20.00.
Adoracja Pana Jezusa w Grobie od godz. 6.30 do 20.00. Świecenie pokarmów od godz. 8.00 do 17.00.

27 marca – Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego.

Procesja Rezurekcyjna i Msza Św. o godz. 6.00.

❧ Kwiecień ❧

3 kwietnia – Niedziela Miłosierdzia Bożego.

4 kwietnia – Święto Zwiastowania Pańskiego.

10 kwietnia – 3. Niedziela Wielkanocna. 6. rocznica katastrofy smoleńskiej.

Msza św. za śp. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego i wszystkie ofiary katastrofy o godz. 18.30.

13 kwietnia – środa, Adoracja Parafialna.

14 – 16 kwietnia – obchody centralne 1050. rocznicy Chrztu Polski (966)

Robert Campin *Zwiastowanie*
(1427-1432)

Zwiastowania

Słali do Cię wybrańców
Pana Boga posłańców
Gabryelów roty skrzydlate

Tycjan i Leonardo
Fra Angelico, Sandro
malarstwa wielcy mistrzowie

Przypadali anieli
W imię Boga prosili
Byś się Panno Czysta zgodziła

Zostać zawsze Dziewicą
Pana Oblubienicą
Z Ducha zrodzić Boga Żywego

I choć czeka cierpienie
Zgódź się aby odmienić
Los ludzkości grzechem skażonej

Niechże mi się tak stanie
Jak mnie prosisz o Panie
Niech pokora węża pokona

Płynie fiat przez wieki
Z Palestyny dalekiej
Fiat fiat niech się dokona

Fiat niechaj odpowie
Każdy na Ziemi człowiek
Niech sens życia swego odnajdzie

Znowu anioł przyklęka
Witaj Panienko Święta
Na obrazie znów Zwiastowanie
Znowu Bóg zadaje pytanie

Anna Mieczyska – Jerominek
parafianka

☞ Maj ☞

Nabożeństwo Majowe codziennie o godz. 18.00.

3 maja – wtorek, Uroczystość N.M.P. Królowej Polski. Święto Narodowe 225. Rocznicę Konstytucji 3 Maja. Msza św. za Ojczyznę o godz. 18.30.

6 maja – 1. piątek miesiąca. Rozpoczęcie Nowenny do Ducha Świętego (na Nabożeństwach Majowych)

8 maja – 7. Niedziela Wielkanocna, Wniebowstąpienie Pańskie.

13 maja – piątek, Matki Bożej Fatimskiej. Adoracja Parafialna.

14 maja – sobota, w Warszawie Uroczystość Matki Bożej Łaskawej – Patronki Stolicy (kościół OO. Jezuitów, ul. Świętojańska 10).

I Komunia Święta, o godz. 10.00 i 12.00.

15 maja – 8. Niedziela Wielkanocna, Zesłanie Ducha Świętego. Zakończenie okresu wielkanocnego i Komunii Świętej Wielkanocnej.

19 maja – czwartek, Święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana.

22 maja – niedziela, Uroczystość Trójcy Przenajświętszej.

26 maja – czwartek, Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciał.

Procesja z Najświętszym Sakramentem do czterech ołtarzy o godz. 17.00.

28 maja – sobota, 35. rocznica śmierci Sługi Bożego Kard. Stefana Wyszyńskiego (+1981).

Msza św. o beatyfikację o godz. 18.30.

☞ Czerwiec ☞

Nabożeństwo Czerwcowe codziennie o godz. 18.00.

3 czerwca – 1. piątek miesiąca, Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Obraz Serca Jezusowego z Sanktuarium Najświętszego Serca Pana Jezusa w Szczecinie autorstwa Marii Samborskiej-Witkowskiej namalowany w latach 2013-2014.

5 czerwca – 10. Niedziela Zwykła. 21. rocznica poświęcenia naszego kościoła (1995).

IX Święto Dziękczynienia na Polach Wilanowskich.

12 czerwca – 11. Niedziela Zwykła. Msza św. Prymicyjna Ks. Piotra o godz. 14.00.

13 czerwca – poniedziałek, Adoracja Parafialna.

Imieniny Ks. Prałata dr. Antoniego Dębkowskiego.

29 czerwca – środa, uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła

28 czerwca – 31 sierpnia, porządek Mszy św. wakacyjny. W niedziele nie ma Mszy św. o godz. 9.00 i 14.00, w dni powszednie nie ma Mszy św. o godz. 6.30 i 7.30.

☞ Lipiec ☞

13 lipca – środa, Adoracja Parafialna.

20-31 lipca – XXXI Światowe Dni Młodzieży

20 lipca – Dni w Diecezjach.

26-31 lipca – Spotkanie w Krakowie

☞ Sierpień ☞

1 sierpnia – poniedziałek, 72. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego.

Msza św. za poległych w Powstaniu o godz. 18.30.

6 sierpnia – 1. sobota miesiąca, Święto Przemienienia Pańskiego.

Msza św. dziękczynna w rocznicę zaprzysiężenia Prezydenta Andrzeja Dudy o godz. 18.30.

13 sierpnia – sobota, Adoracja Parafialna.

15 sierpnia – poniedziałek, Uroczystość Wniebowzięcia N.M.P.

96. Rocznicę Cudu nad Wisłą w Bitwie Warszawskiej 1920 r. Msza św. za Ojczyznę o godz. 18.30.

26 sierpnia – piątek, Uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej.

29 sierpnia – poniedziałek, Uroczystość Męczeństwa Św. Jana Chrzciciela.

Odpust w Bazylice Archikatedralnej, ul. Świętojańska 8.

Opracowała

S.M. Bernarda Konieczna CR.

JASNOGÓRSKA DROGA KRZYŻOWA

30 września 2015 r. parafialna Wspólnota Żywego Różańca pielgrzymowała do Matki Bożej Częstochowskiej. Na Mszy św. koncelebrewanej także przez naszego Księdza Proboszcza została poświęcona Jej Ikona. Od tego czasu odwiedza ona domy naszych parafian.

Na zakończenie pielgrzymki przeszliśmy Drogą Krzyżową Syna Bożego. Autorem jej projektu był architekt i konserwator wielu zabytków w Polsce Stefan Szyller.

STACJA I
Jezus skazany na śmierć

STACJA II
Jezus bierze krzyż na ramiona
Swoje

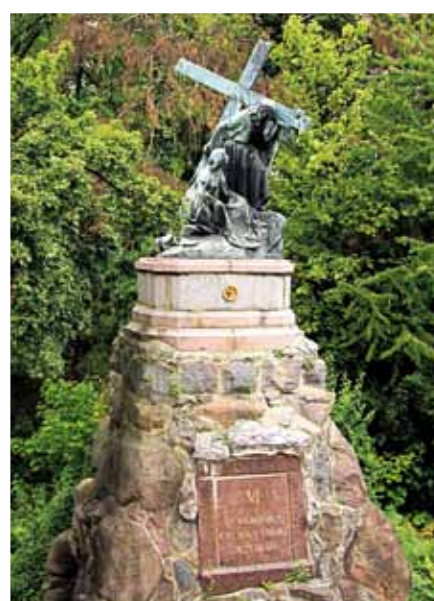
STACJA III
Jezus po raz pierwszy upada
pod krzyżem

STACJA IV
Jezus spotyka Matkę Swoją

STACJA V
Cyrenejczyk pomaga dźwigać
krzyż Jezusowi

STACJA VI
Św. Weronika obciera
twarz Jezusowi

STACJA VII
Jezus drugi raz upada
pod krzyżem

STACJA VIII
Jezus napomina niewiasty
płaczące

STACJA IX
Jezus trzeci raz upada
pod krzyżem

STACJA X
Jezus z szat obnażony

STACJA XI
Jezus do krzyża przybity

STACJA XII
Jezus umiera na krzyżu

STACJA XIII
Jezus z krzyża zdjęty

STACJA XIV
Jezus złożony w grobie

Czternaście monumentalnych rzeźb otaczających z trzech stron mury sanktuarium, jest autorstwa wybitnego rzeźbiarza Piusa Welońskiego, twórcy rzeźb i pomników także w Warszawie, Krakowie i za granicą. Prace wykonawcze trwały w latach 1900-1913, czyli już ponad 100 lat możemy modlić się idąc jasnogórską Drogą Krzyżową i podziwiać artystym jej autorów.

*Tekst i fotografie:
Grażyna Tierientiew*

Święta Urszula Ledóchowska – Apostołka radości

Jezu, chcę głosić Ciebie, wyznawać Ciebie przed ludźmi pogodą ducha i świętym weselem!

św. Urszula Ledóchowska

Urszula Ledóchowska, której 150. rocznica urodzin minęła w 2015 r., należała do niezwyklej rodziny. Ród Ledóchowskich dał Polsce wielu sławnych i zasłużonych ludzi, których łączyło umiłowanie Ojczyzny, zaangażowanie w życie narodu, chrześcijaństwo i sprawy Kościoła. Jej pradziad Antoni był posłem na Sejm Czteroletni. Dziadek Ignacy Hilary dowodził, jako generał, w powstaniu listopadowym bohaterską obroną twierdzy Modlin. Stryj Mieczysław był arcybiskupem gnieźnieńsko-poznańskim i prymasem Polski. Brat Włodzimierz był przez 27 lat generałem zakonu jezuitów, brat Ignacy – generałem dywizji Wojska Polskiego, zmarłym w obozie koncentracyjnym, zaś siostra Maria Teresa, powszechnie nazywana „Matką Czarnej Afryki”, beatyfikowana w 1975 r., poświęciła życie zgromadzeniu misyjnym sióstr klawerianek, które założyła, niosąc pomoc misjonarzom w Afryce. Życie zakonne wybrała też jej młodsza siostra Ernestyna.

Julia Ledóchowska przyszła na świat 17 kwietnia 1865 r. w austriackim Loosdorfie, gdzie jej rodzina trafiła po upadku powstania listopadowego i konfiskacie majątku w Polsce. Była jednym z dzieci więciorga dzieci Antoniego Ledóchowskiego, rotmistrza huzarów i szambelana cesarskiego, oraz Józefiny z domu Salis-Zisers, z pochodzenia Szwajcarki. Wzrastała w arystokratycznym domu, wypełnionym modlitwą, tradycją i patriotyzmem. Oprócz miłości i wsparcia rodziców otrzymała wszechstronne wykształcenie w Instytucie Najświętszej Maryi Panny w Sankt Pölten; w wolnym czasie uczyła się malarstwa, muzyki, literatury i języków obcych.

W 1883 roku rodzina Ledóchowskich wróciła do Polski, do nabytego majątku w Lipnicy Murowanej, miejscowości znanej z życia św. Szymona w XV wieku. Po śmierci ojca w 1885 r. Julia pomagała w zarządzaniu majątkiem, leczyła chorych, opiekowała się biednymi i coraz silniej odczuwała pragnienie życia zakonnego. 18 sierpnia 1886 r. wstąpiła do

klasztoru Sióstr Urszulanek w Krakowie, przyjmując imię zakonne **Urszula**. 28 kwietnia 1889 r. złożyła śluby wieczyste. Pracowała jako nauczycielka i wychowawczyni w szkole prowadzonej przez siostry urszulanki. Obdarzona wybitnym talentem pedagogicznym, potrafiła łączyć miłość i dobroć z wysokimi wymaganiami i stanowczością wobec wychowanków, przez których była szanowana i kochana. W 1904 r. została przełożoną klasztoru, a dzięki jej staraniom powstała w Krakowie pierwsza w Polsce Sodalicja Mariańska Akademickich i Słuchaczek Wyższych Kursów oraz bursa dla studentek Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Św. Urszula Ledóchowska

W 1907 r. na prośbę Polonii rosyjskiej z kilkoma siostrami, zaopatrzona w papieskie pozwolenie na życie zakonne w konspiracji, wyjechała do Petersburga, by objąć kierownictwo internatu dla uczennic gimnazjum. Intensywną pracę wychowawczą i religijną, ukierunkowaną na zbliżenie między Polakami i Rosjanami, Matka Urszula ze wspólnotą sióstr prowadziły pod stałym nadzorem policji. W styczniu 1908 r. została przełożoną klasztoru, który stał się autonomicznym domem urszulanek z nowicjatem.

Po wybuchu I wojny światowej została usunięta z Rosji i przeniosła się do Szwecji. W obu tych krajach zakładała koła Sodalicji Mariańskiej. Później los skierował ją do Danii. Zorganizowała tu Instytut Języków Obcych dla młodzieży, szkołę gospodarczą i ochronkę dla sierot po polskich robotnikach – emigrantach. Dom sióstr stał się miejscem spotkań polskich emigrantów, polityków i mężów stanu. Matka Urszula podjęła współpracę z Komitetem Pomocy Ofiarom Wojny zorganizowanym w Szwajcarii przez m. in. przez Henryka Sienkiewicza. Wędrowała po Skandynawii z wykładami, poświęconymi dziejom narodu polskiego i prawu do niepodległości. W sumie wygłosiła ponad 80 odczytów w sześciu językach. Jej słowa budziły sumienia i jednoczyły w organizowaniu pomocy materialnej i moralnej dla Polski. Zapytana przez

pewnego dyplomatę, jaką formację polityczną reprezentuje, odpowiedziała: „Moją polityką jest miłość, miłość Boga i Ojczyzny.” Ta właśnie miłość nakazała jej wrócić do odrodzonej Polski i rozpocząć pracę „od podstaw”.

W 1920 r. osiadła w Pniewach pod Poznaniem, gdzie dzięki ofiarności norweskiego konsula, który kupił urszulankom majątek, stworzyła dom macierzysty Zgromadzenia. Wraz z nią przybyły siostry ze wspólnoty petersburskiej, która w 1930 r. za pozwoleniem Stolicy Apostolskiej przekształciła się w **Zgromadzenie Sióstr Jezusa Konającego** – żyjące duchowością urszulańską oraz tradycją pracy wychowawczej jako najważniejszego narzędzia ewangelizacji. Zgromadzenie to zwane też urszulankami szarymi (od koloru habitu) stanowi jedną z licznych gałęzi rodziny urszulańskiej, która odwołuje się do patronatu św. Urszuli, męczennicy z IV wieku, i opiera się na zasadach sformułowanych przez św. **Aniełę Merici**, założycielkę Zgromadzenia Sióstr Urszulanek powołanego w XVI wieku. Od początku urszulanki poświęcały się przede wszystkim wychowaniu młodych dziewcząt, aby poprzez katechizację i opiekę nad dziećmi przyczyniać się do odnowy Kościoła.

Dzięki niespotykanej aktywności Matki Urszuli Ledóchowskiej rozpoczął się szybki rozwój Zgromadzenia. Siostry organizowały przedszkola, szkoły, domy dziecka, internaty, domy akademickie; prowadziły kursy zawodowe dla dziewcząt, podjęły też katechizację w szkołach państwowych. Liczne podróże zagraniczne Matki Urszuli zaowocowały powstaniem w 1928 r. pierwszej wspólnoty szarych urszulanek w Rzymie. Wkrótce Zgromadzenie otworzyło tu także dom generalny, bo Mat-

ka Urszula pragnęła mieć dom w cieniu św. Piotra i blisko Ojca Świętego. Formowała siostry do umiłowania Boga ponad wszystko, a uśmiech, pogodę ducha i dobroć uważała za szczególnie wiarygodne świadectwo więzi z Chrystusem, w myśl swej zasady: „Kąciki ust do góry”. Siostry traktowały to jako jedenaste przykazanie.

Matka Urszula zmarła 29 maja 1939 r. w Rzymie, a jej dzieło rozwija się dalej. Obecnie Zgromadzenie liczy około 950 sióstr różnych narodowości w prawie 100 wspólnotach w 14 krajach na 5 kontynentach. Wśród licznych placówek prowadzonych przez siostry urszulanki w kraju wymienić trzeba m. in. klasztor w Warszawie przy ulicy Wiślanej, gdzie ma siedzibę Przełożona Generalna oraz mieści się **Centrum Duchowości św. Urszuli Ledóchowskiej** oraz dom zakonny i przedszkole w Ożarowie Mazowieckim, kiedyś części Ołtarzewa, które istnieją od 1932 r. Uzdrawienie z ciężkiej choroby siostry urszulanki Danuty Pawlak, posługującej wiele lat w tym przedszkolu, i uratowanie życia Danielowi Gajewskiemu porażonemu prądem, który w 1996 r. spędzał wakacje u sióstr urszulanek, posłużyły jako cuda do beatyfikacji Matki Urszuli w dniu 20 czerwca 1983 r. w Poznaniu i kanonizacji w dniu 18 maja 2003 r., których dokonał św. Jan Paweł II.

W 1989 r. ciało Matki Urszuli przewieziono z Rzymu do kaplicy w Pniewach, która stała się jej Sanktuarium. W tym miejscu najbardziej można poznać życie, charyzmat oraz wkład św. Urszuli i jej Zgromadzenia w dzieło ewangelizacji oraz rolę, jaką odegrała w historii Kościoła i Polski.

Grażyna Tierentiew na podstawie:

Przymierze z Maryją nr 82, Instytut Edukacji Społecznej i Religijnej im. Księdza Piotra Skargi

Nowe życie w Chrystusie

Jubileusz Miłosierdzia i Logo Roku Miłosierdzia

Papież Franciszek 8 grudnia 2015 r. w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, otworzył Drzwi Święte w Bazylice św. Piotra w Rzymie, otwierając jednocześnie w Kościele Powszechnym Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia. W naszej Archidiecezji takie otwarcie miało miejsce w Bazylice Archikatedralnej 13 grudnia. Dnia 20 listopada 2016 r. w Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, Rok Święty zostanie zakończony. Rodzi się zatem pytanie: Jaki jest sens i cel tego nadzwyczajnego Jubileuszu?

Papież Franciszek już na początku swego pontyfikatu w Adhortacji apostolskiej *Evangelii gaudium*

(„Radość Ewangelii”), która stanowi niejako program całego jego pontyfikatu, wyraźnie mówi: „(Kościół) żyje niewyczerpalnym pragnieniem ofiarowania, będącego owocem doświadczenia nieskończonego miłosierdzia Ojca i Jego udzielającej się mocy”. To pomaga nam odczytać i zrozumieć zamysł Ojca Świętego Franciszka. Jubileusz Miłosierdzia nie jest jak Wielki Jubileusz 2000.

Papież pragnie, aby obecny Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia był przeżyty w Rzymie tak, jak i w Kościołach lokalnych. Obecny Jubileusz jest tematyczny – związany z tematem Miłosierdzia.

Temat Miłosierdzia, którym Papież Franciszek wprowadził Kościół na drogę jubileuszową, ma stać się dla nas chrześcijan czasem prawdziwej łaski oraz momentem przebudzenia, zarówno w wymiarze nowej ewangelizacji jak i życia duszpasterskiego w naszych wspólnotach parafialnych. Taką więc drogę dla Kościoła wskazuje Papież Franciszek. W Bulli *Misericordiae vultus* („Oblicze Miłosierdzia”), inaugurującej Jubileusz, Papież napisał: *W tym Roku Jubileuszowym niech Kościół stanie się echem Słowa Bożego, które brzmi mocno i przekonująco jako słowo i jako gest przebaczenia, wsparcia, pomocy, miłości. Niech się nie zmęczy nigdy ofiarowanie miłosierdzia i niech będzie zawsze cierpliwy w umacnianiu i przebaczeniu. Kościół niech się stanie głosem każdego mężczyzny i każdej kobiety, niech powtarza z ufnością i bez ustanku: „Wspomnij na miłosierdzie Twe, Panie, na łaski Twoje, co trwają od wieków”.*

Głębie przesłania i ciekawą interpretację ma logo, czyli znak graficzny obecnego Jubileuszu Miłosierdzia. Towarzyszy mu motto, które jest fragmentem z Ewangelii św. Łukasza (Łk 6,36), a brzmi: „Miłosierni jak Ojciec”. Już samo motto zachęca, abyśmy żyli miłosierdziem, biorąc przykład z Ojca, który prosi o to, aby nie sądzić i nie potępiać, lecz wybaczać i dawać przebaczenie bez miary (por. Łk 6, 37-38).

Jeśli zaś chodzi o samo logo, jest ono dziełem ojca Marko Rupnika, jezuity.

Przedstawia, ceniony niezwykle w starożytnym Kościele wizerunek Syna, który bierze na plecy zagubionego człowieka, jak Dobry Pasterz zagubioną owcę. Wyakcentowana jest miłość Chrystusa. Chrystus przedstawiony został jako Dobry Pasterz, który dotyka ciała człowieka z niezwykłą miłością. Jeden szczegół zatrzymuje naszą uwagę – mianowicie Dobry Pasterz bierze na plecy zagubionego człowieka, ale Jego wzrok łączy się ze wzrokiem człowieka: Chrystus i człowiek jedno oko mają wspólne. Zatem

Chrystus widzi oczami człowieka, a człowiek oczami Chrystusa.

Każdy z nas kontemplując we wzroku Jezusa miłość Ojca, odkrywa w Chrystusie nowego Człowieka, a także swoje własne człowieczeństwo oraz perspektywę, do której może dążyć. Cała zaś sceneria została umiejscowiona w tak zwanej mandorli. Forma ta w ikonografii starożytnej ma swoje znaczenie, odwołuje się bowiem do obecności dwóch natur: boskiej i ludzkiej, w Chrystusie.

Z kolei trzy koncentryczne kształty owalne o kolorze stopniowo jaśniejącym na zewnątrz sugerują ruch Chrystusa, który wyciąga człowieka z nocy grzechu i śmierci.

Ikona Matki Bożej Jarosławskiej z greckokatolickiej cerkwi Przemienienia Pańskiego, zwana Bramą Miłosierdzia (XVII w.)

Miłość Ojca jest niezgłębiona, bo Ojciec wszystko przebacza.

Powracając do samego jubileuszu, trzeba powiedzieć, że po raz pierwszy w historii Jubileuszów została ofiarowana możliwość otwarcia Drzwi Świętych – Bramy Miłosierdzia – również w każdej diecezji, a szczególnie w katedrach lub innych, znaczących kościołach czy sanktuariach o wyjątkowym znaczeniu dla pielgrzymów.

Również i to pokazuje, że ten Jubileusz jest rzeczywiście nadzwyczajny.

Trzeba też wspomnieć, że Papież Franciszek podczas celebracji w Środę Popielcową w Bazylice św. Piotra udzielił Misjonarzom Miłosierdzia szczególnego mandatu. Jest on związany z udzielonymi przywilejami, jakie otrzyma, aby mogli z nich korzystać zwłaszcza podczas sprawowania sakramentu pojednania. Papież Franciszek osobiście wykona w Roku Miłosierdzia kilka gestów miłosierdzia jako świadectwo bliskości z biednymi i cierpiącymi.

Ks. dr Grzegorz Ostrowski

Matka Boża w naszej parafii i w rodzinach

Ogromnym i dobrym przeżyciem było w naszej parafii nawiedzenie Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej, które miało miejsce w dniach 22-23 maja 2015 r. (por. PnS nr 38). Byliśmy do niego przygotowani, a obecność Matki Bożej w tej wyjątkowej formie obdarzyła łaską wielu z nas. Podobne doświadczenie – liczna obecność w kościele na nabożeństwach i czuwaniu nocnym, częste spowiedzi osób od dawna nie przystępujących do sakramentu pokuty, udział w spotkaniach całych rodzin i ich podziękowania za możliwość tak bliskiego spotkania z Matką Bożą – występowało także w innych parafiach. Nasz proboszcz, ks. Grzegorz Ostrowski, czuł głębokie przekonanie, że obecność Matki Bożej uzdrowiła wiele sytuacji, łączyła rodziny i była dla nich wielkim błogosławieństwem. Ma to wielkie znaczenie, zwłaszcza w obliczu kryzysu małżeństwa i rodziny, dającym się odczuć w obecnym świecie.

Postanowił kontynuować wędrówkę Obrazu Matki Bożej, przedłużyć Jej obecność w rodzinach, uczynić jeszcze bardziej bliską. Specjalnie wykonana kopia Jasnogórskiego Wizerunku została poświęcona 30 września 2015 r., w czasie pielgrzymki parafialnej do Częstochowy, i od tego czasu wędruje do rodzin naszych parafian. Początkowo te odwiedziny wpisane były w plan październikowej modlitwy różańcowej. Głównymi intencjami były: błogosławieństwo wszystkich rodzin oraz pomyślny przebieg obradującego w dniach od 4 do 25 października 2015 r. w Watykanie XIV Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów nt. „Misja i powołanie rodziny w Kościele i w świecie współczesnym”. Temat Synodu był bardzo ważki, dotyczył kwestii bliskich wszystkim ludziom. Ojciec Święty Franciszek wyznaczył też świeckich audytorów, którzy mieli możliwość wypowiadania się i mieli wpływ na dokument końcowy. Z drugiej strony, obrady i ich tematyka były w różny sposób komentowane. Wypowiadały się w tych sprawach różne osoby, nie zawsze przychylne Kościołowi i idei rodziny opartej na związku kobiety i mężczyzny. Modlitwa w tej intencji była tym bardziej potrzebna. Końcowy dokument Synodu przypominał, jak wielką wartość stanowi rodzina i wskazał, jak skutecznie chronić prawa rodzin w życiu społecznym, gospodarczym, politycznym i kulturalnym. Wbrew niektórym głosom nie dokonał zmiany dotychczasowej dyscypliny sakramentu Eucharystii w odniesieniu do osób żyjących w związkach niesakramentalnych. Zachęcił też rodziny „do wspólnej modlitwy i wychowania dzieci w wierze oraz

Zawsze tak wiele mówiły mi te słowa, które Twój jedyny, rodzony Syn Jezus Chrystus, Odkupiciel człowieka, wypowiedział z wysokości Krzyża do Jana-Apostoła i Ewangelisty: „Oto Matka twoja”. Zawsze w tych słowach znajdowałem miejsce każdego człowieka – i moje własne miejsce.¹

Jan Paweł II

zaangażowania w życie parafii i wspierania dzieł miłosierdzia.” Następstwem komunikatu Synodu ma być dokument Ojca Świętego, który do tej pory nie został jeszcze ogłoszony. Wezwanie do modlitwy w intencji rodziny pozostaje ciągle aktualne.

Zaangażowanie modlitewne parafian w tych intencjach – w trakcie nabożeństw różańcowych i odwiedzin Matki Bożej w domach – było bardzo widoczne. Październik okazał się za krótki, wiele rodzin wyrażało chęć goszczenia Obrazu także po jego zakończeniu, co ma miejsce również obecnie.

Fot. Zbigniew Tierentew

Przyjmowanie kopii Obrazu w domach ma znaczenie nie tylko dla ich mieszkańców. Zapraszają oni dalszych członków rodzin, przyjaciół, sąsiadów, aby razem cieszyć się obecnością naszej wyjątkowej Matki, oddać Jej cześć i powierzyć radości i troski. Jest to zawsze wyjątkowe święto, w małej skali, ale o olbrzymim oddziaływaniu. Nie raz zdarza się, że rodziny zapraszają Matkę Bożą ponownie, korzystając z możliwości przyjęcia Jej jako wyjątkowego Gościa. Po Mszy świętej wieczornej Obraz jest przekazywany rodzinie, która gości go przez dobę, czasem przez kilka dni, a następnie odnoszony do kościoła, ustawiany na specjalnie przygotowanym miejscu przy głównym ołtarzu, gdzie można być przy nim w czasie wieczornej Mszy świętej. Chętni mogą zgłaszać się do zakrystii i umówić się na dogodny termin tego szczególnego spotkania z Matką Bożą.

Anna Laszuk

¹ Fragment Aktu zawierzenia Maryi przez Ojca Świętego Jana Pawła II, Częstochowa, 4 czerwca 1979 r.

Pasjoniści – czciciele Męki Pańskiej

*Męka Jezusa Chrystusa niech zawsze
będzie w sercach naszych*

hasło pasjonistów

Wielki Post to czas, w którym staramy się wniknąć głębiej w tajemnicę Bożej Miłości, objawiającej się w Męce naszego Zbawiciela. Pan Jezus wiele wycierpiał, by wszystkich ludzi uwolnić od kary piekła i stworzyć im niebo.

Zgromadzenie Męki Jezusa Chrystusa, popularnie zwane pasjonistami, jest zgromadzeniem kontemplacyjno-apostolskim, a charyzmatem jego jest misja głoszenia życiem i apostołatem Ewangelii Męki Jezusa Chrystusa. Oprócz trzech ślubów zakonnych: ubóstwa, posłuszeństwa i czystości składają czwarty: krzewienia w sercach wierzących pamiątki Męki Jezusa Chrystusa, który zobowiązuje zakonników do szerzenia słowem i czynem Tajemnicy Paschalnej oraz jej znaczenia dla człowieka. Do osiągnięcia wewnętrznej więzi z Bogiem dążą poprzez modlitwę, pokutę i samotność. Centrum życia zakonników stanowi Ofiara Mszy świętej, gdyż uobecnia ona Ofiarę Chrystusa. Nabożeństwa szczególnie celebrowane to: Droga Krzyżowa - odprowadzana w każdy piątek, a w okresie Wielkiego Postu bardzo uroczyste, Adoracje Krzyża, a w polskich wspólnotach - Gorzkie Żale.

Pasjoniści wyróżniają się symbolicznymi elementami ubioru. Na habicie czarnego koloru noszą na piersi emblemat czarno-biały w kształcie serca z krzyżem i trzema gwoździami. Pośrodku serca widnieje grecko-łaciński napis: **Iesu XPI Passio**, co znaczy: **Męka Jezusa Chrystusa**. W ich różaniec wkomponowany jest jeden krzyżyk z pięciu ziaren, symbolizujący pięć ran Chrystusa.

Zgromadzenie Męki Jezusa Chrystusa założył w 1720 r. we Włoszech **Paweł Franciszek Danei**, jeden z największych kaznodziejów i mistyków XVIII w. Urodzony 3 stycznia 1694 r. w miejscowości Ovada, w północnych Włoszech, wychowywał się w bardzo religijnej rodzinie chrześcijańskiej. Mając dziewiętnaście lat, zaciągnął się do oddziałów weneckich, by wziąć udział w walce

z Turkami. Wkrótce jednak pod wpływem przeżyć mistycznych, zrozumiał, że Bóg żąda od niego czegoś innego i zaczął wieść życie wypełnione rozmyślaniami i surowymi praktykami pokutnymi. Również usłyszane kazanie o cierpieniach i śmierci Jezusa poruszyło go i stało się dla niego inspiracją do utworzenia zgromadzenia poświęconego Męce Jezusa jako największego znaku Bożej miłości. Kierowany przez biskupa Aleksandrii, przyjął z jego rąk w 1720 r. habit i imię **Pawła od Krzyża**. Upoważniony został też do głoszenia kazań przed ludem. W tym samym roku Paweł ułożył zarys przyszłej reguły zakonnej pasjonistów. Pięć lat później papież Benedykt XIII zezwolił Pawłowi na gromadzenie towarzyszy. Pierwszym był

Św. Paweł od Krzyża

jego młodszy brat, Jan Chrzciel z którym w 1727 r. przyjął święcenia kapłańskie. Dziesięć lat później powstał na Monte Argentario pierwszy klasztor pasjonistów, a nowe zgromadzenie papież Benedykt XIV zatwierdził w 1741 r. takimi słowami: „Dziwna rzecz, zakon ten przyszedł na świat na ostatku, chociażby powinien był, jak się wydaje, pojawić się na samym początku”.

Przez pięćdziesiąt lat św. Paweł pozostał niestrudzonym misjonarzem Italii, przemierzając kraj i starając się na różne sposoby dotrzeć z przesłaniem o krzyżu do ubogich, chorych i zapomnianych. Wygłaszając niezliczone rekolekcje wykorzystywał elementy teatru i ruchu, a także pomoce wizualne, aby przykuć uwagę słuchaczy. Często w trakcie swoich nauk wskazywał na krzyż. „Krzyż to cud nad cuda! To najwspanialsze dzieło Bożej miłości!” - wołał z pasją. Zmarł w Rzymie 18 października 1775 r. Papież Pius IX kanonizował go w 1867 r.

Od 1814 r. zgromadzenie rozpoczęło dynamiczny rozwój we Włoszech, a w 1815 r. Maria Magdalena Frescobaldi założyła we Florencji Zgromadzenie Sióstr Pasjonistek Św. Pawła od Krzyża. W 1860 r. było już 26 klasztorów, pojawili się też inni wielcy czciciele Męki naszego Zbawiciela. Jednym z nich był **Franciszek Possenti**, znany pod imieniem zakonnym **Gabriela od Matki Bożej Bolesnej**, przyszedł na świat w Asyżu 1 marca 1838 r. w rodzinie gubernatora. Gdy miał cztery lata zmarła jego matka i choć ojciec wzorowo wykonywał rodzicielskie obowiązki, wspomagany przez najstar-

szą córkę Marię Ludwikę, w sercu Franciszka pozostała pustka i potrzeba modlitwy. Kształcił się w gimnazjum jezuickim w Spoleto, gdzie był bardzo lubiany przez kolegów i profesorów. Świetnie wychowany i nienagannie ubrany, był miłośnikiem dobrej literatury i teatru, lubił polowania, tańce i wieczorki towarzyskie. Wrócono mu błyskotliwą karierę – wzorem ojca. Zmienił się pod wpływem swojej choroby, śmierci siostry i pewnego wizerunku Maryi.

W 1856 r., pokonując opory ojca, wstąpił do Zgromadzenia Księży Pasjonistów, a rok później złożył śluby i przyjął imię Gabriela od Matki Bożej Bolesnej. Pod wrażeniem objawień Matki Bożej św. Katarzynie Labouré, dzieciom z La Salette i św. Bernadecie Soubirous, postanowił kroczyć drogą pokuty, zadając sobie coraz większe umartwienia, by w ten sposób ofiarować się za rodzinę, służbą biednym i zagubionym okupić ich smutek, aż wzniósł się na stopień heroiczny doskonałości chrześcijańskiej.

Niestety nie doczekał święceń kapłańskich, zmarł na gruźlicę 27 lutego 1862 r. w wieku 24 lat. Kanonizowany został w 1920 r. przez Benedykta XV. Jego krótkie życie nie obfitowało w żadne cudowne wydarzenia, natomiast dzięki modlitwie przy jego grobie w Isola Gran Sasso, gdzie jest jego Sanktuarium, odwiedzanym bardzo licznie przez pielgrzymów, wydarzyło się już wiele cudów.

Zgromadzenie pasjonistów rozwijało się również poza granicami Włoch: w Bułgarii, Rumunii, Belgii, Anglii, Stanach Zjednoczonych, Francji, Irlandii, Hiszpanii, Holandii a od 1922 r. w Korei, Afryce i Ameryce Łacińskiej. Obecnie zgromadzenie posiada 407 placówek w 56 krajach na świecie. Do Polski pasjoniści przybyli w 1923 r. na życzenie papieża Piusa XI, a do swojej diecezji przyjął ich bł. Antoni J. Nowowiejski, biskup płocki i przekazał im zażytkowy kościół w Przasnyszu i klasztor z XVI w. W okresie międzywojennym Zgromadzenie rosło i poszerzało pole swego działania, jednak wojna zahamowała jego rozwój. Pasjoniści przeszli swoją własną drogę krzyżową – zostali wypędzeni z klasztorów, a ośmiu zakonników zamordowano w obozach koncentracyjnych.

Ten czas zrodził Polsce kandydata na ołtarze Sługę Bożego Ojca **Bernarda Kryszkiewicza od Matki Pięknego Miłości**. Urodzony 2 maja 1915 r. w Mławie, już jako 19-latek wstąpił do nowicjatu pasjonistów, a w 1938 r. przyjął święcenia kapłańskie w Rzymie. Okupację spędził w klasztorze w Rawie Mazowieckiej, jedynej czynnej w okresie okupacji placówki pasjonistów, gdzie poświęcił się pracy wychowawczej i duszpasterskiej. Miejscowa ludność znajdowała u niego oparcie i zachętę do przetrwania.

Redagował i umieszczał w kościele rozmyślenia w formie dialogów z Ukrzyżowanym, organizował modlitwy do św. Józefa za więzionych i wywożonych do obozów, pracował w tajnym nauczaniu, niósł pomoc partyzantom, głosił rekolekcje w okolicznych parafiach i w klasztorze.

W latach 1941-1944 był wychowawcą kleryków pasjonistów, dla których stworzył program wychowawczy *Pedagogicum*, będący zbiorem 44 wskazań. Jest on świadectwem jego wielkiej dojrzałości duchowej i żarliwej troski, by powierzona sobie młodzież wychować do świętości.

Gdy w styczniu 1945 r. klasztor w Rawie zamieniono na szpital, pracował w nim, opiekując się rannymi. Od marca do lipca 1945 r. pełnił w Przasnyszu funkcję przeora. Służąc chorym, zaraził się tyfusem i zmarł w opinii świętości 7 lipca 1945 r. Z duchowości o. Bernarda zrodził się w ruch modlitewno-apostolski Rodzina Matki Pięknego Miłości, którego celem jest jednoczenie cierpień z męką Chrystusa i cierpieniami Matki Bolesnej. Od 1989 r. RMPM wydaje biuletyn *Echo Ojca Bernarda*.

Inne formy działalności zgromadzenia księży pasjonistów w Polsce to: pasyjny Ruch Młodych „Getsemani”, Akademia Mądrości Krzyża dla dzieci i młodzieży, opieka nad ludźmi niepełnosprawnymi oraz z tzw. marginesu społecznego, angażowanie się w duszpasterstwo więzienne. Księża pasjoniści prowadzą 5 parafii i dwa sanktuaria: Obrazu Matki Bożej Niepokalanej w Przasnyszu i Męki Pańskiej w Sadowiu-Golgocie, pracują w siedmiu klasztorach w Polsce oraz w nowych fundacjach na Ukrainie oraz w Czechach.

W Warszawie (Białołęka) przy parafii pw. św. Mateusza powstaje Sanktuarium Młodych Świętych na czele ze św. Gabrielem od Matki Bożej Bolesnej.

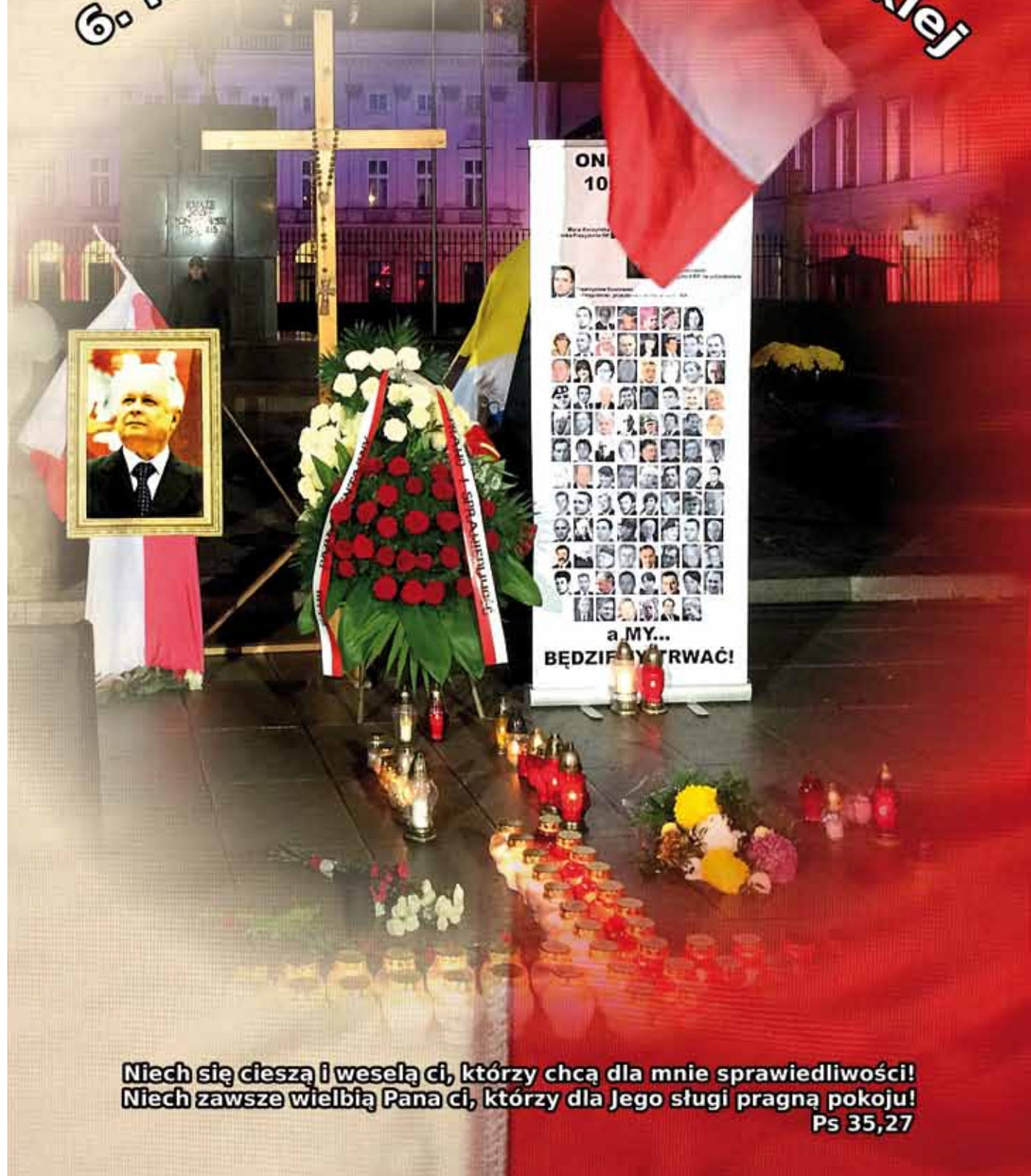
Grażyna Tierentiew na podstawie:

Bogumił Łoziński, *Leksykon Zakonów w Polsce*, KAI, Warszawa 1998

Ks. H. S., *O. Bernard Kryszkiewicz Pasjonista*, KOW „Veritas”, Londyn 1972

KWIECIEŃ 2016

76. rocznica zbrodni katyńskiej 6. rocznica katastrofy smoleńskiej

Niech się cieszą i weselą ci, którzy chcą dla mnie sprawiedliwości!
Niech zawsze wielbią Pana ci, którzy dla Jego sługi pragną pokoju!
Ps 35,27

Obchody Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski

Chrzest Mieszka I (fresk na murze obok katedry gnieźnieńskiej)

W bieżącym roku minie 1050 lat od doniosłego i przełomowego wydarzenia w dziejach naszego Narodu – Chrztu Polski.

Obchody tego Jubileuszu przypadają w szczególnym okresie, łącząc się z innymi, doniosłymi wydarzeniami religijnymi i społecznymi:

- trwającym Rokiem Miłosierdzia, w którym Chrystus w sposób szczególny wychodzi na spotkanie nas, pragnących nawrócenia grzeszników, obdarzając łaskami zapowiadzanymi w orędziu świętej siostry Faustyny,
- odbywającymi się, tym razem w Polsce, Światowymi Dniami Młodzieży i związanym z tym spotkaniem z Ojcem Świętym w Krakowie,
- 60-leciem Ślubów Jasnogórskich opracowanych w tajemnicy przed ówczesnymi władzami komunistycznymi przez kard. Stefana Wyszyńskiego i złożonych na Jasnej Górze przez naród polski 26 sierpnia 1956 r.,
- 50. rocznicą, zwieńczających obchody Millennium Chrztu, uroczystości na Jasnej Górze 3 maja 1966 r. W tym dniu zawierzone Matce Bożej nasz naród na kolejne 1000 lat. Bez tamtego Millennium trudno sobie wyobrazić następne ćwierć wieku polskiej historii: pontyfikatu św. Jana Pawła II, wielkiego ruchu „Solidarność” oraz odzyskania wolności w 1989 roku,
- wprowadzaniem przez nowy rząd reformy państwa oraz wyraźnym akcentowaniem przywiązania do

Akt oddania Polski w macierzyńską niewolę Maryi, Jasna Góra, 3 Maja 1966 r.

naszego patriotyzmu, tradycji i wiary, które spotyka się z nieskrywaną wrogością, napięciami wewnętrznymi i w relacjach z sąsiednimi państwami.

Obchody Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski odbędą się **od 14 do 16 kwietnia w Gnieźnie i Poznaniu** oraz 3 maja na Jasnej Górze.

Głównymi wydarzeniami kwietniowych obchodów centralnych będą uroczyste obrady Zgromadzenia Narodowego, orędzie prezydenta RP, jubileuszowa celebrowanie na Ostrowie Lednickim i specjalne obrady Episkopatu. Każdy dzień będzie miał swój motyw przewodni. Pierwszego dnia będzie to „łaska” - symbolizowana światłem świecy. Ma nam uświadomić znaczenie chrztu oraz to, że chrzest Polski stanowił fundament naszej chrześcijańskiej Ojczyzny. Drugiego dnia będzie to „wierność” - symbolizowana przez krzyż.

Motywy ostatniego, trzeciego dnia, będzie „posłanie” - symbolizowane przez wodę. Ma nam przypominać o obowiązku życia Ewangelią, dzielenia się nią z otoczeniem i dawania chrześcijańskiego świadectwa wszędzie tam, gdzie się znajdujemy.

Obchody rozpoczną się w Gnieźnie w czwartek 14 kwietnia z udziałem Episkopatu Polski.

O godz. 11.00 biskupi uczestniczyć będą w obradach plenarnych KEP w gnieźnieńskim seminarium duchownym. O godz. 15.00 odbędzie się celebrowanie jubileuszowa na Ostrowie Lednickim, w trakcie której Episkopat Polski, zaproszeni goście i wierni będą dziękować za Chrzest Polski. Przy palatium Mieszka I po raz pierwszy zabrzmie jubileuszowy dzwon „Mieszko i Dobrawa”, ogłaszając 1050. rocznicę Chrztu Polski.

O godz. 17.00 w Katedrze Gnieźnieńskiej rozpocznie się uroczysta Msza św.

O godz. 20.00 w Teatrze im. Aleksandra Fredry w Gnieźnie odbędzie się prapremiera filmu o chrzcie Mieszka I.

Na pozostałe dwa dni obchody centralne Jubileuszu przeniosą się do Poznania.

W piątek 15 kwietnia przed południem, w Seminarium Duchownym odbędzie się zebranie Episkopatu. O godz. 12.00 w Sali Ziemi na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich Prezydent RP Andrzej Duda zainauguruje, poświęcone Jubileuszowi, posiedzenie Zgromadzenia Narodowego. W tym samym dniu odbędą się tam również uroczyste obrady Sejmu i Senatu. W posiedzeniu obu izb parlamentu, po raz pierwszy organizowanym poza Warszawą, obok posłów i senatorów wezmą udział: Prezydent RP Andrzej Duda, Rada Ministrów, członkowie Konferencji Episkopatu Polski, przedstawiciele parlamentów europejskich i korpusu dyplomatycznego. W trakcie posiedzenia Prezydent RP wygłosi orędzie do Polaków, przygo-

towane z okazji obchodów. Po obradach uczestnicy wysłuchają prawykonania przez Filharmonię Poznańską, skomponowanego specjalnie na tę uroczystość „Oratorium966.pl”.

O godz. 15.45 wyruszy procesja maryjna z Fary do Katedry Poznańskiej, gdzie o 17.00 odprawiona zostanie uroczysta Msza św. z udziałem biskupów polskich oraz przedstawicieli Episkopatów z zagranicy.

W sobotę 16 kwietnia w Seminarium Duchownym w Poznaniu odbędzie się zebranie plenarne Konferencji Episkopatu Polski. O godz. 10.50 na Stadionie Miejskim - poznańskiego Lecha odbędzie się spotkanie ewangelizacyjne pod hasłem „Gdzie chrzest, tam nadzieja”, którego centralnym wydarzeniem będzie odprawiona o 14.00 Msza św. z chrztem dorosłych i posłaniem do głoszenia Ewangelii. Wieczorem, o godz. 19.00 w teatrze Muzycznym w Poznaniu, rozpocznie się historyczny quiz multimedialny „Człowiek 1050-lecia”, zaś o 19.45 - musical „Jesus Christ Superstar” w wykonaniu Teatru Muzycznego w Poznaniu.

Podczas centralnych obchodów jubileuszowych planowane jest przekazanie polskim katedrom symbolicznych krucyfiksów wykonanych z czarnego drewna dębowego - pozostałości fortyfikacji obronnych z początków państwa polskiego, świadków chrztu, i początków państwa polskiego.

Odbędzie się również prezentacja okolicznościowej książki „Chrześcijaństwo w dziejach Polski i Polaków (966-2016)” wydanej przez Wydawnictwo Sejmowe w języku polskim i angielskim. Znajdą się w niej teksty autorstwa prof. dr. hab. Stanisława Rosika, dr. hab. Pawła Krasa, dr. hab. Dariusza Kupisza, prof. dr. hab. Bohdana Cywińskiego, prof. dr. hab. Wiesława J. Wysockiego oraz prof. dr. hab. Jana Żaryna.

Po uroczystościach kwietniowych, 3 maja 2016 r. na Jasnej Górze zostanie ponowiony Akt Oddania Polski Matce Bożej. Po pięćdziesięciu latach pasterze Kościoła wraz ze zgromadzonymi wiernymi ponowią akt z 3 maja 1966 r., zawierając Polaków w Ojczyźnie i poza jej granicami naszej duchowej Matce i Królowej.

Zwieńczeniem obchodów będzie zaplanowana na październik 2016 r. jubileuszowa Pielgrzymka Narodowa wiernych z Polski do Rzymu.

Przypadający w tym roku Jubileusz Chrztu Polski, towarzyszące mu inne ważne wydarzenia religijne w naszej Ojczyźnie, obietnica Chrystusa przekazana nam przez świętą siostrę Faustynę oraz dokonujące się wokół nas procesy, które mogą się okazać decydujące dla losów świata i naszej cywilizacji, są doskonałą okazją do refleksji nad znaczeniem chrystusowej wiary w życiu naszym, poszczególnych ludzi i całych narodów. Wiary, za otrzymanie której powinniśmy być wciąż wdzięczni Miłosiernemu Bogu.

W Liście pasterskim Episkopatu Polski na Jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski mogliśmy przeczytać:

„Pełne wiary spojrzenie na to przełomowe w dziejach naszego narodu wydarzenie sprawia, że przeżycie Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski nie ogranicza się do rozważania zagadnień o charakterze społecznym, kulturowym czy narodowym. Są to z pewnością kwestie ważne, ale to przecież nie te pytania usłyszał Mieszko I, gdy stanął przy chrzcielnicy. Najpierw zapytano go o to, czy wyrzeka się szatana i jego próżnej chwały. Następnie, czy wierzy w Boga Ojca Wszechmogącego, w Jego Jedyne Syna – Jezusa Chrystusa, wcielonego, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, w Ducha Świętego, w święty, katolicki i apostolski Kościół, w społeczność świętych i w zmartwychwsta-

nie ciała. Na wszystkie te pytania Mieszko odpowiedział: „Wierzę!”. To samo wyznanie wiary powtarzamy i my 1050 lat później. Obchodzić Jubileusz Chrztu Polski to świadczyć własnym życiem o Chrystusie. Takie odważne świadectwo w niełatwych czasach PRL-u złożyli katolicy w 1966 r., w czasie obchodów milenijnych. Pomogła w tym dziewięcioletnia Wielka Nowenna, czyli program duszpasterski opracowany przez Sługę Bożego Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Jej główne hasło rozbrzmiewa po dziś dzień w naszych uszach: „Wierność Bogu, Krzyżowi, Ewangelii, Kościołowi i jego Pasterzom”.

Marek Kowalski

informacje o planowanym przebiegu uroczystości
podane za www.ekai.pl

SPOTKANIA ZESPOŁÓW PARAFIALNYCH

Schola dzieci i młodzieży
Chór Parafialny
Akcja Katolicka

Wspólnota Różańcowa
Grupa młodzieżowa
Krąg Biblijny
Legion Maryi
Grupa Pomocników Legionu Maryi
Opiekunki Chorych
Katecheza Przedszkolaków
Kancelaria Parafialna
tel. (22) 663 34 67

Biblioteka Parafialna
Czytelnia i Wypożyczalnia
Czasopism Religijnych
Poradnictwo Rodzinne
Redakcja „Parafii na Sadach”
Grupa ministrantów młodszych

Grupa ministrantów z gimnazjum i liceum
Grupa dorosłej służby liturgicznej
Nasza Parafia w Internecie
Nasza gazeta w Internecie

w każdą niedzielę o godz. 10.30
w każdy poniedziałek o godz. 19.00
w każdy pierwszy wtorek miesiąca Msza św. o godz. 18.30 i spotkanie o godz. 19.00
w pierwszą niedzielę miesiąca w kościele o godz. 17.15
w każdy czwartek o godz. 19.30
w trzeci czwartek miesiąca o godz. 19.00
w każdy wtorek o godz. 19.00
w drugą sobotę miesiąca o godz. 9.00 w domu parafialnym
w ostatni czwartek miesiąca o godz. 17.00
w każdy wtorek o godz. 17.00

poniedziałki, wtorki, środy, soboty w godz. 9.00 - 11.00 i 16.00 - 17.30
wtorki 16.00 - 18.00

czwartki 17.00 - 18.30, niedziele 10.00 - 13.00
środy 18.00 - 20.00
piątki od godz. 17.00
piątki godz. 17.30, pierwszy i trzeci – kl. I-III, drugi i czwarty – kl. IV-VI

drugi i czwarty piątek miesiąca godz. 19.15
drugi piątek miesiąca godz. 19.15
www.jankanty.warszawa.pl
www.parafianasadach.wordpress.com

Pismo Parafii św. Jana Kantego w Warszawie, ul. Krasińskiego 31 A, 01-784 Warszawa, tel.: 22 663 34 67

Wspólnie z Autorami gazetę zredagowali społecznie: Barbara Kowalczyk, Marek Kowalski,

Anna Laszuk, s. M. Bernarda Konieczna CR, Maria Natanson, Grażyna Tierentiew

Prowadzenie strony internetowej: Hanna Dębska

Współpraca: Arkadiusz Kubowicz

Opieka duchowa: Proboszcz ks. dr Grzegorz Ostrowski

Wydawnictwo Bonum, ul. Łąkowa 58, 05-402 Otwock

TO JUŻ TRADYCJA – OPLĄTEK w Parafialnej Wspólnocie Różańcowej

Od wielu lat, każdego roku, w dolnym kościele naszej świątyni, siedemnaście Róż Parafialnej Wspólnoty Różańcowej spotyka się na uroczystym dzieleniu się opłatkiem. Przewodnicząca naszej Wspólnoty, Elżbieta Buniewicz, wraz z księdzem Proboszczem, Grzegorzem Ostrowskim, 16 stycznia br. prowadzili tegoroczną Uroczystość Bożonarodzeniową. Składaliśmy sobie życzenia, śpiewaliśmy kolędy, pozdrawialiśmy modlitwą naszych bliskich, przyjaciół i wszystkich parafian. Ksiądz Proboszcz skierował do nas wiele ciepłych i serdecznych słów.

Podkreślił, że Boże Narodzenie jest świętem pokory, ubóstwa, огоłocenia, poniżenia Syna Bożego, który przybywa, aby obdarzyć nas swoją nieskończoną Miłością. Powinno być obchodzone w duchu autentycznego dzielenia się, uczestnictwa wraz z braćmi, którzy potrzebują naszej pomocy. Powiedział: „Dziękuję Wam za Waszą obecność, która we wspólnocie ducha pozwala nam odczuwać przedsmak bogactwa misterium Męki Pańskiej, które niedługo będziemy przeżywać”.

Na załączonych fotografiach widnieje wspólny świąteczny stół, przy którym wraz z nami zasiadli nasi księża. Przy tej okazji warto podziękować pracowitej grupie organizacyjnej, która z naszych składek zakupuje słodczyce i owoce oraz opłatki i przygotowuje pięknie miejsce spotkania. Takie właśnie wydarzenia, w których uczestniczy ponad 100 osób, pozostawiają trwały ślad w naszej pamięci i jednoczą nas we wspólnej modlitwie.

Barbara Kowalczyk

Świadkowie nadziei. Pierwsi polscy błogosławieni misjonarze – męczennicy

MODLITWA DZIĘCZYNNNA

Panie, Ty obdarowałeś łaską kapłaństwa Twoich synów – Michała, Zbigniewa i Alessandra – oraz posłałeś ich jako zwiastunów Dobrej Nowiny w Peru. Dziękujemy Ci za udzielenie im palmy męczeństwa i prosimy, abyś ich wślawił również koroną świętych. Za krew przez nich przelaną dla Ciebie, daj nam wierność w wierze, uczyn nas świadkami nadziei, zachowaj nasze życie i udziel naszej Ojczyźnie łaski pokoju. Przyjmij niewinne ofiary przemocy do Twojego królestwa i daj im nagrodę wieczną. Amen

Działalność misyjna Kościoła trwa już prawie dwa tysiące lat. Podejmujący ją kapłani lub ludzie świeccy głoszą słowo Boże, nieraz też przynoszą pomoc medyczną, ekonomiczną i edukacyjną. Każdy z nas może uczestniczyć w tym dziele modlitwą czy udzielając wsparcia finansowego, jednak tylko nieliczni udają się na misje. Głoszenie orędzia chrześcijańskiego nie zawsze odbywa się bez przeszkód. Misjonarze muszą pokonywać nie tylko trudy życia w nowych warunkach, lecz także niechęć lub nawet wrogość osób, z którymi się zetkną. Wielu z nich, poczynawszy od Świętych Apostołów Piotra i Pawła, oddaje życie w czasie pełnienia funkcji misyjnej.

W Liście Apostolskim *Tertio millenio adveniente* (37) św. Jan Paweł II pisał: „w naszym stuleciu wrócili męczennicy. A są to często męczennicy nieznani, jak gdyby «nieznani żołnierze» wielkiej sprawy Bożej. Jeśli to możliwe, ich świadectwa nie powinny zostać zapomniane w Kościele. (...) U kresu drugiego tysiąclecia Kościół znowu stał się Kościołem męczenników. Prześladowania ludzi wierzących kapłanów, zakonników i świeckich zaowocowały wielkim posiewem męczenników w różnych częściach świata.”

Pokój i dobro

To zawołanie franciszkańskie najlepiej oddaje charakter posługi polskich misjonarzy wśród ludności Peru. Rozpoczęta została w 1988 r., a oficjalnie otwarta w Pariacoto 30 sierpnia 1989 r., w uroczystość św. Róży z Limy. W tym roku trzech misjonarzy krakowskiej Prowincji Franciszkanów – o. Jarosław Wysoczański, o. Zbigniew Strzałkowski i o. Michał Tomaszek – oficjalnie rozpoczęli swoją misję. Parafia w Pariacoto obejmowała ok. 73 wioski, rozrzuconych wśród gór, niektóre liczyły zaledwie 20 mieszkańców.

Obraz beatyfikacyjny trzech męczenników

Misja polegała na organizowaniu i prowadzeniu szkoły katechetycznej, odwiedzinach wspólnot, przygotowaniu do sakramentów. Misjonarze dysponowali na początek skromnymi środkami, co tym bardziej zbliżyło ich do ubogiej ludności. Franciszkanie oprócz posługi duszpasterskiej zajmowali się działalnością charytatywną. W Pariacoto zbudowali instalację wodną, kanalizację oraz uruchomili agregat prądotwórczy. Z czasem udało się sprowadzić pielęgniarki i lekarzy, by uczyli miejscowych Indian profilaktyki, zapobiegania chorobom, zwłaszcza szerzącej się w tych okolicach cholerze. Dla zakonników praca na misjach była spełnieniem ich marzeń. Żyli „wśród ludzi” i głosili Słowo Boże.

W czerwcu 1991 r. jeden z franciszkanów pracujących w Pariacoto, o. Jarosław Wysoczański, wyjechał na wakacje do Polski. O. Zbigniew i o. Michał pozostali pełnić swoją posługę.

Życie i praca

O. Jarosław Wysoczański tak wspomina współbraci i ich wspólną pracę na misjach:

Obaj Bracia byli wielcy duchem misyjnym, który objawiał się w życiu codziennym, co nie znaczy, że nie mieli momentów słabości, tak jak każdy normalny

człowiek. Potrafili żyć Ewangelią i dzielić się „pięcioma chlebami i dwiema rybami”, a Bóg dodawał resztę.

O. Zbigniew był bardzo wrażliwy na cierpienie chorych, posiadał umiejętności organizacyjne i dar rozeznania rzeczywistości społeczno-politycznej. O. Michał natomiast darzył szczególną serdecznością dzieci i młodzież, w czym pomagał mu między innymi dar muzyczny, który wiedział, jak wykorzystać.

Męczeństwo franciszkanów

9 sierpnia 1991 r., po Mszy św. terroryści otoczyli klasztor, związali ojców i wywieźli za miasto. Tam zabili ich strzałami w tył głowy. O. Zbigniew Strzałkowski miał wówczas 33 lata, a o. Michał Tomaszek – 31. Terroryści z Komunistycznej Partii Peru „Świetlisty Szlak” zamordowali ich, twierdząc, że „poniżali lud, rozdzielając żywność pochodzącą od imperialistów, że religia jest opium dla ludu, że głosząc pokój i podejmując działania ewangelizacyjne oraz charytatywne usypiają lud po to, aby masy nie podejmowały zrywu rewolucyjnego.” (świadek s. Berty Hernández, *Summarius*, s. 654). Razem z nimi zginął wójt Paricoto.

Wieść o męczeństwie szybko obiegała cały świat. Już w sierpniu 1991 r. rząd Peru uhonorował pośmiertnie ojców Zbigniewa i Michała najwyższym odznaczeniem państwowym – Wielkim Oficerskim Orderem „El Sol del Peru” (Słońce Peru).

Proces beatyfikacyjny polskich franciszkanów rozpoczął się w 1996 r. W 2002 r. dokumentacja została przesłana z Peru do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie, gdzie w 2011 r. opracowano tzw. „positio”, kluczowy dokument procesu beatyfikacyjnego. Na początku 2015 r. Ojciec Święty Franciszek wyraził zgodę na ich beatyfikację. W krakowskiej prowincji franciszkanów, do której należeli męczennicy, 5 marca rozpoczęto nowennę, trwającą przez dziewięć kolejnych miesięcy do 4 grudnia.

Uroczystość beatyfikacji odbyła się 5 grudnia 2015 r. w diecezji Chimbote w Peru. Podczas uroczystej Mszy św. zostali beatyfikowani o. Michał Tomaszek, o. Zbigniew Strzałkowski oraz włoski ksiądz Alessandro Dordi, który został zamordowany przez „Świetlisty Szlak” 25 sierpnia 1991 r., gdy wracał wieczorem po odprawieniu Mszy św. Są oni pierwszymi męczennikami w historii Peru.

Mszy świętej przewodniczył kard. Angelo Amato, który odczytał dekret beatyfikacyjny, oficjalnie włączający misjonarzy męczenników do grona błogosławionych. W kazaniu kardynał powiedział: „Nasi męczennicy mówili językiem miłości. Pochodzili z dalekich krajów i mówili innymi językami. Przybywając do Peru, nauczyli się nowego języka, ale przede wszystkim mówili językiem miłości. Ich apostołstwo i akceptacja męczeństwa były lekcjami miłości. Miłość zwycięża niena-

wieć i znosi zemstę. Miłość jest prawdziwym świetlistym szlakiem, który przynosi życie, a nie śmierć, rodzi pokój, a nie wojnę, tworzy braterstwo, a nie podziały.”

Podczas uroczystości do ołtarza przyniesiono relikwie męczenników. Procesji przewodniczył o. Jarosław Wysoczański, który był przełożonym misji w Pariacoto, kiedy pracowali tam o. Michał i o. Zbigniew. Wśród darów ołtarza była ikon Męczenników z Pariacoto (autorstwa Bogusława Onsowicza). Generał Zakonu Franciszkanów o. Marco Tasca wraz z Prowincjałem krakowskiej Prowincji przekazali ją kard. Angelo Amato jako dar od franciszkańskiej rodziny zakonnej.

W uroczystościach beatyfikacyjnych uczestniczyło ponad 20 000 osób. Tego dnia rozbrzmiewały słowa hymnu beatyfikacyjnego *Testigos de la esperanza* – „Świadkowie nadziei”.

6 grudnia w Pariacoto parafianie i pielgrzymi dziękowali za niezwykle dar, który otrzymali od Pana Boga – za beatyfikację franciszkanów - o. Michała Tomasza i o. Zbigniewa Strzałkowskiego.

Mszy św. dziękczynnej przewodniczył abp Salvador Piñeiro García-Calderon z Ayacucho - przewodniczący Konferencji Episkopatu Peru. Uczestniczyli w niej także: abp Stanisław Gądecki - przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski oraz bp Tadeusz Piorek, bp Roman Pindel z Bielska-Białej i bp Andrzej Jeż z Tarnowa, a także o. Marco Tasca - Minister Generalny Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych. Na tę uroczystość przyjechali również misjonarze z Boliwii, Peru i Paragwaju oraz kapłani z Polski.

Przed Mszą św. miało miejsce otwarcie i poświęcenie nowej kaplicy grobu błogosławionych męczenników. Po Mszy św. rozpoczął się Marsz Pokoju i Pojednania, w którym udział wzięli wierni oraz parafianie z odległych wiosek, objętych opieką duszpasterską Parafii w Pariacoto. Marsz zakończył się przejściem przez „bramę miłosierdzia” położoną za mostem, którym wieziono ojców misjonarzy do miejsca męczeństwa.

Ciała błogosławionych o. Michała i o. Zbigniewa spoczywają w Pariacoto, w kościele parafialnym pod wezwaniem „Senor de Mayo”. Na ich nagrobkach widnieje napis:

*Firmes en la Fe – Mocni w wierze,
Ardientes en la Caridad – Płonący miłością,
Mensajeros de la Paz – Posłańcy pokoju,
Hasta el martirio – Aż do męczeństwa.*

Dziękczynienie w Polsce

W całej Polsce odbywały się uroczystości dziękczynne związane z beatyfikacją pierwszych męczenników Peru. W dniu beatyfikacji, w bazylice św. Franciszka w Krakowie odprawiona została Msza św., której przewodniczył metropolita krakowski, kard. Stanisław Dziwisz. Kazanie wygłosił o. prof. Wiesław

Bar OFM Conv, wicepostulator procesu beatyfikacyjnego. Podczas liturgii została po raz pierwszy wykonana „Msza o Męczennikach”, skomponowana przez krakowskiego kompozytora i dyrygenta Piotra Pałkę.

Bezpośrednio po Mszy św. w klasztorze franciszkanów w Krakowie została otwarta Kaplica Relikwii Męczenników z Pariacoto. Znajdą się tam ubrania, w których franciszkańscy misjonarze ponieśli śmierć

męczeńską 24 lata temu – są to relikwie pierwszego stopnia. Ponadto będą tam pamiątki, rzeczy codziennego użytku, które przekazały zakonowi ich rodziny. Można będzie także usłyszeć ich głos zarejestrowany przed ich wyjazdem na misje. Męczenników upamiętnia też teledysk do hymnu beatyfikacyjnego „Świadkowie nadziei”, zrealizowany przez Włodzimierza Czwartosa.

Maria Koziarska

Czas Światowych Dni Młodzieży zbliża się wielkimi krokami. W tym roku ŚDM - życzeniem papieża Franciszka – odbędą się w dniach 26-31 lipca w Krakowie. Zanim jednak setki tysięcy młodych ludzi z całego świata przyjadą do grodu Krakowa, by spotkać się z papieżem, zostaną przyjęci we wszystkich diecezjach w Polsce, by przez pięć dni - będą to tzw. Dni w Diecezjach od 20 do 25 lipca - poznawać nasz kraj z jego dziedzictwem duchowym i kulturowym oraz doświadczać polskiej gościnności. Na czas ŚDM w 2016 r. Polska została nazwana *Campus misericordiae* - Pole miłosierdzia. Każda z diecezji przyjęła biblijną nazwę, której motyw będzie się pojawiał w programie pobytu młodzieży w diecezjach. Nasza Archidiecezja przyjęła nazwę Góra Moria. Spodziewamy się, że odwiedzi ją nawet 30 tys. młodzieży z różnych części świata. Do naszej parafii przybędzie prawdopodobnie około 150 osób.

Wstępny **program warszawskich Dni w Diecezjach** wygląda następująco:

20 lipca (środa) - przyjazd młodzieży do parafii.

21 lipca (czwartek) - Dzień Kultury i Historii. Tego dnia proponujemy naszym gościom zwiedzanie miejsc związanych z historią i kulturą Warszawy i Mazowsza.

22 lipca (piątek) - Dzień Pielgrzymowania i Dzień Miłosierdzia. Po śniadaniu w rodzinach zapraszamy młodzież do nawiedzania miejsc związanych z życiem świętych Warszawy i Mazowsza oraz sanktuariów naszej archidiecezji. Po obiedzie w parafii młodzież będzie miała możliwość podjęcia posługi miłosierdzia wobec chorych, cierpiących, potrzebujących pomocy. Wieczorem w parafii odbędzie się nabożeństwo adoracyjne w intencji młodzieży i pokoju na świecie.

„Błogosławieni miłosierni...”

23 lipca (sobota) - Dzień Rekreacji, Sportu i Współzawodnictwa oraz Ogólnodiecezjalne spotkanie Młodzieży przy Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie - „Warszawskie Uwielbienie”.

24 lipca (niedziela) - Dzień w Parafiach i Rodzinach. Będzie to jedyny dzień, który młodzież spędzi z rodziną ich goszczącą. Po śniadaniu w rodzinach młodzież przybędzie z rodzinami do kościoła parafialnego. Centralnym wydarzeniem tego dnia będzie uroczysta Msza św. parafialna pod przewodnictwem Ks. Proboszcza. Obiad tego dnia będzie u rodzin. Po obiedzie młodzież spędzi czas z rodzinami. Wieczorem uroczyste pożegnanie i podziękowanie. Kolację przygotowuje parafia razem z rodzinami.

25 lipca (poniedziałek) - wyjazd młodzieży do Krakowa.

Uczestnictwo w Wydarzeniach Centralnych w Krakowie musi poprzedzić rejestracja poprzez stronę: **www.krakow2016.com**. Rejestracji będą mogły dokonać nie tylko duże zorganizowane grupy, ale także małe, powstające spontanicznie, oraz pielgrzymi indywidualni – korzystając z tego samego formularza. Zaleca się jednak, by małe grupy i pielgrzymi indywidualni dołączali do grup organizowanych na poziomie parafialnym, diecezjalnym lub innym. Do wyboru jest kilka rodzajów „pakietów pielgrzyma” - w zależności od długości pobytu w Krakowie. Ceny pakietów wynoszą od 150 do 760 zł.

Program Wydarzeń Centralnych w Krakowie, gdzie spodziewanych jest nawet 2,5-3 mln uczestników, jest następujący:

Msza święta na Otwarcie odprawiona zostanie we wtorek 26 lipca po południu pod przewodnictwem biskupa miejsca - ks. kard. Stanisława Dziwisza. Będzie to moment, w którym podkreślony zostanie międzynarodowy charakter wydarzenia i zaprezentowany gospodarz Światowych Dni Młodzieży w Krakowie - Polska. Msza święta na Otwarcie ma także zachęcić wszystkich niezdecydowanych, aby wzięli udział w ŚDM.

Ceremonia Powitania (28 lipca, czwartek) - to nabożeństwo ze słuchaniem Słowa Bożego i pierwszym przemówieniem Ojca Świętego. Ceremonia będzie miała charakter międzynarodowy. Podczas ŚDM w Krakowie pierwszy raz ujrzymy Papieża Franciszka w czwartek 28 lipca.

Droga Krzyżowa (29 lipca, piątek) - podkreśli ona wymiar pokutny ŚDM. Krzyż ŚDM zwykle niesiony jest w procesji, a młodzi idą wyznaczoną trasą, dając świadectwo swojej wiary.

Czuwanie z Ojcem Świętym (30 lipca, sobota) - najbardziej osobistym momentem jest czuwanie z Ojcem Świętym. To wyjątkowo intensywny czas modlitwy i spotkania z Chrystusem, pełen skupienia i radości. Podkreśla w ten sposób młodzieżowy charakter ŚDM. Uczestnicy spotkania w Krakowie razem z Ojcem Świętym będą modlić się przed Najświętszym Sakramentem w sobotni wieczór.

Msza Święta Posłania (31 lipca, niedziela) - uroczyste podsumowanie ŚDM – moment kulminacyjny wszystkich spotkań. Podczas tej Eucharystii Papież „pośła młodych na cały świat”. Na koniec, w trakcie modlitwy Anioł Pański, Ojciec Święty - tradycyjnie - ogłosi miejsce i datę kolejnych Światowych Dni Młodzieży.

Oprócz Wydarzeń Centralnych w czasie ŚDM w Krakowie w środę, czwartek i piątek głoszone będą przez biskupów pochodzących z całego świata katechezy w różnych językach. Wprowadzą pielgrzymów w przesłanie „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5,7). Na wtorek, środę, czwartek i piątek zaplanowano program religijny i artystyczno-kulturalny - Festiwal Młodych - który będzie się odbywać popołudniami i wieczorami w czasie trzech dni katechez, z wyjątkiem czasu przeznaczonego na Wydarzenia Centralne. Festiwal Młodych składać się będzie z otwartych i bezpłatnych inicjatyw o charakterze artystycznym, religijnym oraz duchowym. W ramach tej części ŚDM można będzie się wybrać na różnorodne koncerty, wystawy, warsztaty,

17.01.2016 – „Niedziela ŚDM”: Paulina Kolwińska, Małgorzata Ewiak, ks. Dariusz Kuczyński, Jan Kulig, Maria Jasińska, Mariusz Lorenc i Monika Zielińska.

wydarzenia sportowe, teatralne itd. Festiwal Młodych jest ofertą przygotowaną dla pielgrzymów przez pielgrzymów – każdy ma szansę wziąć w nim udział nie tylko jako widz, ale także jako artysta czy organizator. Podczas ŚDM w Krakowie działać będzie także Centrum Powołaniowe, którego celem będzie wskazanie młodym pielgrzymom rozmaitych dróg realizacji powołania w Kościele oraz zachęta do poszukiwania odpowiedzi na pytanie, czego Bóg oczekuje od każdego z nas. Na zakończenie ŚDM - w niedzielę popołudniu - odbędzie się spotkanie Papieża z wolontariuszami.

Od wielu miesięcy trwa organizacja tego wielkiego wydarzenia. 17 stycznia przeżywalismy w parafii św. Jana Kantego „Niedzielę ŚDM”. Ks. Tomasz Zaperty, Diecezjalny Duszpasterz Młodzieży i Koordynator ŚDM w archidiecezji warszawskiej, w kazaniach podczas wszystkich Mszy św. opowiadał, czym są Światowe Dni Młodzieży i jak można włączyć się w to dzieło, a młodzież z Diecezjalnego Centrum ŚDM dawała świadectwa z pracy w wolontariacie. W dolnym kościele wolontariusze z Parafialnego Centrum ŚDM udzielali dodatkowych informacji oraz przyjmowali zgłoszenia do wolontariatu oraz zapisy rodzin chcących ugościć u siebie uczestników ŚDM lub w inny sposób zaangażować się w ŚDM w naszej parafii, np. pomagając przy tłumaczeniu tekstów lub przygotowując posiłki. Nadal istnieje możliwość dołączenia do nas – każdy, kto w jakikolwiek sposób chciałby włączyć się w to ważne dla Kościoła lokalnego i powszechnego wydarzenie, może to uczynić. Odpowiedzialnymi za Parafialne Centrum ŚDM jest ks. proboszcz Grzegorz Ostrowski i ks. Dariusz Kuczyński.

Praca Centrum realizuje się zasadniczo w sekcjach:

1. duszpasterskiej - której zadaniem jest przygotowanie duchowe młodzieży, rodzin przyjmujących gości i całej parafii do Dni w Diecezjach oraz do udziału młodzieży w Centralnych Uroczystościach w Krakowie;

17.01.2016 – „Niedziela ŚDM” – wolontariusze: Maria Jasińska, Wira Rzadkowska, Paulina Kolwińska, Mariusz Lorenc i Łukasz Krzysztofka.

2. językowej - do jej zadań należy poszukiwanie osób znających różne języki: głównie angielski, niemiecki, francuski, włoski, rosyjski, portugalski i hiszpański. Osoby znające języki będą kontaktowały się z przyjeżdżającymi grupami i będą tłumaczami podczas pobytu gości;

3. zakwaterowania - zadaniem tej sekcji jest zachęcanie rodzin do przyjęcia gości na czas Dni w Diecezjach do swoich domów oraz stworzenia bazy noclegowej. Każda rodzina określa liczbę osób, którą może do siebie przyjąć (dwie osoby lub więcej). Wystarczy zapewnić im nocleg i śniadanie. Nie potrzeba dużo miejsca. Wystarczy pokój z łóżkiem lub materacem;

4. wyżywienia - ma ona za zadanie przygotowanie posiłków dla gości podczas Dni w Diecezjach. Posiłki organizowane będą w następujący sposób: śniadanie - przygotowują rodziny, obiad - organizuje parafia, kolacja - przygotowuje parafia wraz z rodzinami (w zależności od programu pobytu);

5. kultury i turystyki - jej zadaniem jest przygotowanie programu kulturalno-turystycznego dla gości naszej parafii: wybranie miejsc, które warto pokazać, przygotowanie imprez lokalnych, takich jak: koncerty, inscenizacje, warsztaty, konkursy, gry i zabawy integracyjne czy wydarzenia sportowe;

6. medycznej - polem jej pracy jest nawiązanie współpracy z miejscową przychodnią i zachęcenie lekarzy i pielęgniarek do opieki nad gośćmi podczas Dni w Diecezjach;

7. współpracy z samorządami - zadaniem tej sekcji jest nawiązanie współpracy z władzami samorządowymi w celu przygotowania: bazy noclegowej (szkoły, akademiki, internaty), udostępnienie infrastruktury sportowej (obiekty sportowe, boiska, baseny), zorganizowanie przewozu młodzieży podczas Dni w Diecezjach, współpraca w przygotowaniu programu pobytu z miejscowymi instytucjami.

Zachęcamy do włączenia się w prace poszczególnych sekcji. Spotkania odbywają w co drugi wtorek o godz. 19.15 w kościele.

Warto też wspomnieć „Bilet dla brata” – inicjatywę wolontariuszy, którzy wiele razy uczestniczyli w Światowych Dniach Młodzieży (www.biletdlabrata.pl). Ma ona na celu dofinansowanie uczestnictwa w ŚDM 2016 pielgrzymów i wolontariuszy z trzynastu krajów Europy Wschodniej i Zakaukazia. Wszyscy, którzy chcieliby pomóc młodzieży ze Wschodu, mogą wpłacić pieniądze na konto **Bilet dla Brata**:

59 1500 1663 1216 6009 9305 0000

Krajowe Biuro Organizacyjne ŚDM

Skwer Kard Wyszyńskiego 6, 01-015 Warszawa

Zapraszamy do odwiedzenia naszej parafialnej strony ŚDM:

<https://www.facebook.com/%C5%9ADM-Parafia-Jana-Kantego-960474104028344/?ref=hl>; chętnie odpowiemy na wszystkie pytania - prosimy kierować je na adres: kantysdm@gmail.com.

W orędziu na XXXI Światowe Dni Młodzieży Ojciec święty Franciszek napisał: „Drodzy młodzi, Jezus Miłosierny (...) czeka na was. On wam ufa i na was liczy! Ma tak wiele do powiedzenia każdemu i każdej z was... (...) Przyjdźcie, by powiedzieć Mu z głębi waszych serc: «Jezu ufam Tobie!». Pozwólcie, by dotknęło was Jego bezgraniczne Miłosierdzie, abyście wy z kolei, poprzez uczynki, słowa i modlitwę, stali się apostołami miłosierdzia w naszym świecie zranionym egoizmem, nienawiścią i rozpaczą. Nieście płomień miłosiernej miłości Chrystusa – o którym mówił św. Jan Paweł II – w środowiska waszego codziennego życia i aż na krańce ziemi.” Niech czas Światowych Dni Młodzieży stanie się dla naszej parafii i całej Ojczyzny iskrą Bożego Miłosierdzia, która rozpali płomień, ogrzewający Bożą Miłością Europę i świat. *Łukasz Krzysztofka*

Uroczystość Najświętszego Serca Jezusowego – 3 czerwca 2016

Uroczystość ta jest obchodzona w piątek po oktawie Bożego Ciała. Początki sięgają XVII wieku, kiedy Pan Bóg powierzył królom i możnym tego świata, szczególnie Francji, misję szerzenia Kultu Najświętszego Serca Jezusa. W 1689 r. Pan Jezus powiedział też do św. Małgorzaty Marii Alacoque: „To umiłowane Serce będzie królowało wbrew sprzeciwom szatana i jego poddanych. Pragnie Ono wejść w majestacie i blasku do domów książąt i królów, aby było uczczono

ne i uwielbione w takiej mierze, w jakiej było wzgardzone, zbezczeszczone i uniżone w Swej Męce”.

Bóg wybrał osobę króla Ludwika XIV, aby za jego pośrednictwem wprowadzić Królestwo Swego Serca na całym świecie. Francja nie wypełniła swego posłannictwa, lecz miała być światłem dla całego świata. Miała prowadzić inne narody do Boga. Stała się jednak kolebką prądów umysłowych, zwalczających religię katolicką, co doprowadziło do wybuchu Wiel-

kiej Rewolucji Francuskiej w 1789 r., następnie rewolucji lipcowej (1830) i lutowej (1848). Król Ludwik XVI został skazany na śmierć, kapłani na wygnanie, za udział we Mszy św. karano śmiercią, niszczone kultury chrześcijańskie. Historycy uważają, że do dzisiejszego dnia Francja nie może otrząsnąć się ze strasznych skutków rewolucji i byłaby narodem całkowicie niewierzącym, gdyby nie objawienia Matki Bożej w Paryżu – św. Katarzynie Labouré i w Lourdes – św. Bernadecie.

św. Małgorzaty i Ludwika XIV, pod warunkiem, że Polska przeprowadzi uroczyste Intronizację Jego Najświętszego Serca na trzech szczeblach: osobistym, rodzinnym i narodowym, także państwowym.

Polska przez Intronizację ma dać przykład innym narodom, ma wpłynąć na nie, aby i one poszły za jej wzorem. „Trzeba przeprowadzić Intronizację Najświętszego Serca Jezusowego we wszystkich państwach, narodach na świecie. Te państwa, które jej nie przyjmą, zginą bezpowrotnie z powierzchni ziemi i już nigdy nie powstaną”.

Król Ludwik XIV nie spełnił wyznaczonego mu przez Opatrzność posłannictwa, ale kult Serca Bożego rozwijał się. Do papieża Klemensa XIII napływały prośby siostr wizytek, zdeponowanej królowej angielskiej Marii, od biskupów francuskich, kleru i senatu miasta Marsylii. Bezskutecznie! Wiadomość o odmowach stolicy apostolskiej dotarła do Polski.

Biskupi polscy w 1765 r. wysłali do stolicy apostolskiej Memoriał z prośbą o udzielenie zezwolenia na odprawianie w Polsce Mszy św. i odmawianie brewiarza ku czci Serca Jezusowego.

Papież Klemens XIII powiedział: „Jeśli Polska ma tak gorliwych biskupów, to nie widzimy powodów Polsce tego odmówić”. I tak 15 stycznia 1765 r. Święta Kongregacja Obrzędów wydała dekret zezwalający na obchodzenie święta w Polsce i Arcybractwie Rzymskim. Ale dekret ten nie dotyczył całego Kościoła. Dopiero ponowne starania biskupów francuskich zostały uwieńczone sukcesem i 23 sierpnia 1765 r. papież Pius IX wprowadził to święto w całym Kościele.

Warto przypomnieć, że w 1925 r. papież Pius XI ustanowił następne święto, które jest jakby uzupełnieniem Święta Serca Pana Jezusa – Święto Chrystusa Króla. Ustanawiając je i ogłaszając encyklikę na ten temat, papież postawił jasno i kategorycznie najwyższą władzę Chrystusa nad wszechświatem, społeczeństwem, rodziną i jednostką ludzką. Zwrócił uwagę na zło, do którego prowadzi i którego przyczyną jest laicyzm.

W Polsce, w XX wieku Służebnica Boża Rozalia Celakówna była obdarzona objawieniami Serca Jezusowego. We wrześniu 1937 r. Chrystus powiedział do niej: „Misja, którą miała otrzymać Francja przez św. Małgorzatę, a której nie przyjęła, misja ta przechodzi na Polskę”. Służebnica Rozalia przekazała nam główne znaczenie tej misji – Serce Jezusa pragnie zachować Polskę i obdarzyć ją tymi łaskami, jakie były przeznaczone dla Francji za czasów

rotnie z powierzchni ziemi i już nigdy nie powstaną”.

Zachęcam naszych Czytelników do zapoznania się z opracowaniami na temat Uroczystości Najświętszego Serca Jezusa. Warto przeczytać dwie książki: „Orędzie miłości Serca Jezusa do świata”, wydaną przez Księży Sercanów w Krakowie oraz „Historię Kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa” Ewy Hanter, wydaną przez Łomżyńską Księgarnię Diecezjalną Apostolicum, 7 maja 1998 r.

A do wszystkich czcicieli Najświętszego Serca Pana Jezusa kieruję zamieszczone poniżej przyrzeczenia Boskiego Zbawiciela:

1. **Przyrzekam w nadmiarze miłosierdzia Serca Mojego, że wszechmocna miłość moja, udzieli tym wszystkim, którzy przyjmą Komunię św. w pierwsze piątki przez dziewięć miesięcy z rzędu, łaskę pokuty, iż nie umrą w niełasce Mojej ani bez sakramentów świętych, a Serce Moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie ich życia.**
2. **Dam im wszystkie łaski potrzebne w ich stanie.**
3. **Zgoda i pokój będą panowały w ich rodzinach.**
4. **Będę ich pocieszał we wszystkich utrapieniach.**
5. **Będę im bezpieczną ucieczką w życiu, a szczególnie przy śmierci.**
6. **Wyleję obfite błogosławieństwa na wszystkie ich przedsięwzięcia.**
7. **Grzesznicy znajdą w moim Sercu źródło nieskończonego miłosierdzia.**
8. **Dusze oziębłe staną się gorliwymi.**
9. **Dusze gorliwe dojdą szybko do doskonałości.**
10. **Błogosławić będę domy, w których wizerunek mego Serca będzie czczony.**
11. **Kapłanom dam dar kruszenia serc najbardziej zatwardziały.**
12. **Osoby, które będą to nabożeństwo rozszerzały, będą miały imię swoje zapisane w moim Sercu i na zawsze w nim pozostaną.**

Barbara Kowalczyk

El Greco, Święci Piotr i Paweł

Piotr i Paweł – Święci Patronowie Rzymu

Imiona Świętych Piotra i Pawła wypowiadamy najczęściej jednym tchem: jak Piotr – to i Paweł, jak Paweł – to i Piotr. Idą zawsze razem, a przecież tak są różni. Piotr, prosty rybak, od razu poszedł za Jezusem. Paweł, uczony teolog, misjonarz, przedtem prześladowujący chrześcijan Szawel. Tak bardzo różni – łączy ich jednak przeżycie własnej słabości. Piotr przysięgł wierność Jezusowi i zawiódł się na sobie. Paweł, kiedy jeszcze był Szawłem, zaufał swojemu rozumowi i też się zawiódł. Obaj zrozumieli w pewnej chwili, że mogą oprzeć się tylko na łasce Boga – nie na sobie. Dlatego teraz razem dźwigają Kościół.

ks. Jan Twardowski

Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła, obchodzona w Kościele w dniu 29 czerwca, jest jedną z najstarszych w roku liturgicznym. Ta wspólna uroczystość podkreśla, że Apostołowie wybrani przez Jezusa stali się Jego uczniami, byli współzałożycielami gminy chrześcijańskiej w Rzymie, że obaj oddali w tym mieście za niego życie i że tu są ich relikwie i sanktuaria. Mimo że Piotr i Paweł różnili się między sobą pochodzeniem społecznym, wykształceniem, temperamentem, Pan Bóg połączył ich do wspólnego działania.

Piotr, a właściwie Szymon, pochodził z Betsaidy, położonej nad jeziorem Genezaret w Galilei. Jezus poznał Piotra i jego brata Andrzeja krótko po chrzcie w Jordanie, obserwował ich życie i wzrost wiary, a potem wezwał braci, aby stali się Jego uczniami.

Piotr był w grupie najbliższych uczniów, których Jezus zawsze zabierał ze sobą i świadkiem szczególnych chwil w Jego działalności, m.in. Przemienienia na Górze Tabor czy wskrzeszenia córki Jaira. Od Piotra Jezus rozpoczął umycie uczniom nóg w Wieczerniku, jego też posadził przy sobie podczas Ostatniej Wieczerzy. W Getsemani Piotr wystąpił w obronie Jezusa i uciął ucho słudze arcykapłana, lecz potem wyrzekł się Go ze strachu i trzykrotnie potwierdził to przysięgą. Bardzo tego żałował a Jezus przebaczył mu. Po Jego zmartwychwstaniu Piotr stanął na czele wspólnoty uczniów w Jerozolimie. W dzień Zesłania Ducha Świętego wygłosił pierwszą publiczną mowę apostolską i pozyskał wielu wyznawców. Na pierwszym Soborze apostolskim w latach 48-50 w Jerozolimie podjął kluczową decyzję dla rozwoju Kościoła – o przyjmowaniu do wspólnoty chrześcijańskiej osób spoza kręgu wyznawców judaizmu. Pełnił też funkcję biskupa wspólnoty w Antiochii, potem w Rzymie. Tam około roku 64 lub 67 za panowania Nerona zginął śmiercią męczeńską na Polach Watykańskich, ukrzyżowany głową w dół, gdyż nie czuł się godny umierać jak jego Boski Mistrz. Został pochowany na Wzgórzu Watykańskim. Zostawił po sobie dwa listy,

włączone do Ksiąg Nowego Testamentu. Również Ewangelię św. Marka, który był jego uczniem, przypisuje się autorstwu św. Piotra.

Paweł, a właściwie Szawel, urodził się w Tarsie, na terenach wielkiego cesarstwa rzymskiego, w rodzinie żydowskiej. Wywodził się z pokolenia Beniamina, lecz był obywatelem rzymskim, wykształconym w Jerozolimie i gorliwym wyznawcą judaizmu.

Kiedy kamienowano Szczepana, wyznawcę rodu Kościoła, Paweł, zbyt młody, żeby się przyłączyć do oprawców, pilnował ich szat. Na polecenie najwyższego kapłana wyruszył do Damaszku, by tam ścigać chrześcijan. Paweł nigdy nie spotkał Jezusa przed Jego męką i zmartwychwstaniem.

Jezus, który ukazał mu się w światłości przed bramami miasta, powalił go na kolana, oślepił, a kiedy Paweł odzyskał wzrok, jego życie zmieniło się całkowicie. Przyjął chrzest i z Dobrą Nowiną dotarł w najdalsze zakątki ówczesnego imperium, podejmując podróże misyjne po Cyprze, Azji Mniejszej, Macedonii, Grecji i Efezie. Okazywał wielkie zainteresowanie życiem Kościołów, które ustanowił w gminach chrześcijańskich, czemu dał wyraz w kilkunastu listach do nich skierowanych i włączonych do Nowego Testamentu. Uwięziony w czasie prześladowania chrześcijan rozpętanego po pożarze Rzymu, został ścięty za Bramą Ostyjską w Rzymie w 67 r. i pochowany w posiadłości św. Lucyny.

W 258 r., gdy trwały prześladowania chrześcijan za panowania cesarza Waleriana, szczątki obu Apostołów 29 czerwca przeniesiono do katakumb św. Sebastiana i od tej pory zarówno na Wschodzie jak i na Zachodzie święci czczeni są tego dnia razem. Relikwie ich przeniesione zostały do odrębnych wspaniałych bazylik za panowania cesarza Konstantyna (313 r.).

Dla podkreślenia ich wyjątkowych zasług dla Kościoła i wyróżnienia spośród innych apostołów, św. Piotr i Paweł nazywani są Książętami Apostołów jako wspaniały przykład wiary i powołania.

Grażyna Tierentiew

6 sierpnia 2016 r. – Przemienienie Pańskie

Rafael Santi, *Przemienienie Pańskie* (1518-1520)

*I został przemieniony przed nimi, i zajaśniało oblicze jego jak słońce,
a szaty jego stały się białe jak światło.
I oto ukazali się im: Mojżesz i Eliasz, którzy z nim rozmawiali. (Mt 17, 2-3)*